

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 141/2021
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелица Бошковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Привредни суд у Чачку, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 18/20 од 03.09.2020. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 18/20 од 03.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 133/19 од 07.10.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев па обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати неисплаћена потраживања из радног односа чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 05.09.2005. године (тач. 197) у предмету Ст 7/10 од 68.512,83 динара са законском затезном каматом почев од 29.03.2019. године, као дана подношења тужбе па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђени износ накнаде имовинске штете плати законску затезну камату почев од 05.09.2005. године, као дана доношења закључка о листи потраживања Трговинског суда у Чачку па до 28.03.2019. године. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 33.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 18/20 од 03.09.2020. године, ставом првим одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 29.03.2019. године ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 68.512,83 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић